

Geachte voorzitter, geachte raadsleden,

Op 21 januari las ik in *De Teylinger* dat de biodiversiteit in Teylingen een rapportcijfer van 4,5 scoort.

Het Biodiversiteitsnetwerk Teylingen werd gepresenteerd als een ambitieus plan om dat cijfer in 15 jaar tijd te verbeteren.

Ik citeer:

“Wat het college hier vandaag neerlegt biedt veel houvast voor toekomstige keuzes.”

En:

“Door elke dag te bouwen creëren we tussen nu en 15 jaar een mooi en efficiënt netwerk van ecologische verbindingen.”

Dat zijn mooie woorden en een ambitie die ik steun.

Maar juist daarom maak ik mij zorgen.

Want in mijn directe leefomgeving zie ik in een maand tijd twee projecten plaatsvinden in gebieden die in het BNT zelf als waardevolle ecozones of groene dooradering worden aangeduid.

En ik vraag mij af: waar zien we hier het beloofde houvast terug?

1. Zonneveld Edisonstraat 16

Op 20 januari 2026 is een omgevingsvergunning verleend voor een zonneveld achter de fabriek van Edisonstraat 16 te Sassenheim

Dit betreft een groot open weiland, grenzend aan de Roodemolenpolder, dat in het BNT wordt aangemerkt als redelijk complete verbinding binnen de ecozonestructuur.

Door deze vergunning worden twee bestaande sloten gedempt, samen circa 600 m², en vervangen door een nieuw gegraven watergang.

Op papier lijkt dat volledige compensatie.

Maar bestaande sloten zijn ingegroeide ecologische structuren met oevervegetatie en bodemleven.

Een nieuwe watergang moet zich eerst ontwikkelen.

Watercompensatie is niet automatisch biodiversiteitscompensatie.

Het BNT benadrukt juist het belang van behoud en versterking van bestaande ecozones.

Daarnaast verandert een grondgebonden zonneveld het karakter van een open grasland.

Door schaduwwerking en verlies van openheid kan dit gevolgen hebben voor insecten, kleine zoogdieren en vogels.

Hoe is deze vergunning concreet getoetst aan de uitgangspunten van het BNT?

Daarnaast grenst dit gebied direct aan de Roodemolenpolder — een open weidelandschap waar open zichtlijnen uitgangspunt zijn volgens de Omgevingsvisie.

En in diezelfde Omgevingsvisie staat dat zonnepanelen bij voorkeur op daken en langs infrastructuur worden gerealiseerd.

Het perceel heeft formeel een industriële bestemming, maar is feitelijk open groen grasland

Mijn vragen zijn:

- Is plaatsing op het dak onderzocht?
- Waarom is gekozen voor een grondopstelling in dit groene gebied?

2. Transformatorhuisje Wilgenhorst

Mijn tweede punt betreft de Wilgenhorst.

In het BNT wordt deze watergang gebruikt als voorbeeld van hoe een sterke dorps-ecozone eruit moet zien.

Juist daar is vorige week een transformatorhuisje geplaatst.

De afstand tot de sloot bedraagt circa drie meter.

Rondom wordt verharding aangebracht.

Dat beperkt de ontwikkelruimte van de oever en versmalt de ecologische corridor langs het water.

Daarnaast produceert een transformatorstation continu een laag bromgeluid.

Hoewel binnen normen, kan permanente geluidsbelasting invloed hebben op verstoringgevoelige soorten in de directe omgeving.

Hoe past deze ingreep binnen de ambitie om ecozones te behouden en te versterken?

Wat mij daarnaast zorgen baart is de beantwoording van mijn vragen aan de gemeente en de communicatie.

In het BNT wordt gesproken over samenwerking en betrokkenheid van inwoners.

Op 26 januari ontvingen wij een brief van Liander dat er werkzaamheden aan het energienet zouden plaatsvinden.

Op 28 januari 2 dagen later werd al gestart met heien.

Sindsdien heb ik meerdere keren om inhoudelijke toelichting gevraagd.

de gemeente laat weten dat het hier niet om een officiële ecozone gaat.

meerdere alternatieve locaties zijn onderzocht en dat deze locatie uiteindelijk als enige technisch haalbaar is overgebleven. Dat betekent dat er een locatieafweging heeft plaatsgevonden.

Maar de vraag of het Biodiversiteitsnetwerk expliciet als toetsingskader gebruikt is blijft nog onbeantwoord

Afsluiting

Voorzitter,

We constateren dat biodiversiteit in Teylingen een 4,5 scoort.

We spreken uit dat we daar 15 jaar lang aan gaan bouwen.

En er wordt €90.000 aan publieke middelen gevraagd om het Biodiversiteitsnetwerk in uitvoering te brengen.

Dat schept verwachtingen.

Dan mag je als inwoner ook verwachten dat bestaande ecozones niet door concrete ingrepen onder druk komen te staan of in kwaliteit achteruitgaan.

En roept bij mij een fundamentele vraag op:

Waar staat het Biodiversiteitsnetwerk in de praktijk voor?

Is het daadwerkelijk een leidend kader bij ruimtelijke keuzes?

Of wordt het pas achteraf betrokken wanneer besluiten al genomen zijn?

Als wij publieke middelen investeren in biodiversiteit, dan moet dat zich ook vertalen in het behoud en de versterking van wat al goed functioneert.

Dank u wel.